

Kremenjak

|| Glasnik hrvatske pučke napredne stranke za krajinu šibensku. ||

„Kremenjak“ izlazi svaki četvrtak. Pretplatna cijena na godinu 3 Kr. Na po godine Kruna 1.50 para. Pretplate i pisma šalju se uredništvu. Rukopisi se ne vraćaju a neplaćeni se listovi ne primaju. **Pojedini broj 4 p (2 novč.)**

Pitanje talijanskog sveučilišta.

Stanovište, koje su zauzeli jugoslovenski djaci u pogledu pitanja talijanskog sveučilišta, mi ne možemo da odobrimo. Ovo kažemo bez okolišanja i otvoreno.

„Neka se Talijancima dađe universa, ali ne u Trstu, već u kojem drugom gradu.“ Ovakvo se govori u krugovima jugoslovenskih djaka. Kao razlog ovom zaključku navadja se, da bi inače trpio slovenski karakter Trsta u kojemu da Talijanci ne daju Slovencima ni pučkih škola.

Po našem mišljenju ne stoji ni jedan ni drugi razlog —

Jedan viši prosvjetni zavod ne daje sigurno narodnosni značaj jednom gradu, pak ako je Trst slovenski danas, neće sigurno biti manje slovenski sutra, kad mu se dađe talijansko sveučilište. Pri navagjanju ovog razloga mislimo inače, da se ni ne polazi sa najsigurnije pretpostavke, jer govoriti već danas o gotovom slovenstvu grada Trsta, to znači nepoznavati prilike Trsta i bolovati od megalomanije, koja se pristoji jedino pravaškoj ideji.

Drugi razlog je još slabijeg temelja. Ako Talijanci ne daju u Trstu slovenskih škola, zar da im mi odvrćemo sa istim oružjem i to u stvari, koja ni ti ne zavisi o našoj volj?

Skromno je naše mišljenje, da je jugoslavensko djaštvo u ovom pitanju na krivom putu. Borba talijanskih djaka zadivila je, može se reći cijelu Europu pak mjesto da ta borba bude i nama ne samo na pouku nego i na udivljenje, stanovište se naših djaka pokrilo sa ovim austrijske policije!

Ne govorimo, da se to dogodilo navlaš, jer kad bi tako mislili, drugčije bi govorili, ali se ova činjenica ne dađe sakriti. Jugoslovenski djaci izjavili su se o ovom predmetu više dana nakon afrikenske, navale njemačkih burševa, kad je već cijela štampa bila izrazila svoje mišljenje i kad se dobro znalo, što govori vlada i policija austrijska.

U ovaj čas mi smo od omladine naše očekivali drugi, muževniji istup i to baš smislu sasvim oprečnom onome austrijske vlade. Ako oni u tome nijesu imali nikakve direktive, dostatno im je bilo učiti stanovište austrijske vlade i poći obratnim putem. Ovaj put im je bio najsigurniji i nije im trebalo brojati se.

Me bi naime već jednom morali biti na čistu, što nam je u sličnim slučajevima raditi. Ako austrijska policija pristaje uz bijelo, mi mora da se priključimo crnove, ako hoćemo da udarimo pravim rutem.

Ali osim ovog pravila naša je omladina imala gotov zaključak u predmetu najkompetentnijeg faktora, naime društva „Elinosti“ u Istri. I ovo se zadovoljilo

u nejpodredijem slučaju sa paralelnim sveučilištem slovenačkim u istome Trstu.

Da naša omladina ide dalje od „Elinosti“ padajuć tako u naručaj jedinog našeg krvnog dušmanina, to nam je doista nepomislivo.

Ovu pojavu možemo da protumačimo jedino time, da je franko — furtimaška struja bila u ovom času kod omladine jača od realističke i da se omladina dala zavesti od nacionalnog fanatizma, koji baš ovdje nije bio na mjestu.

Nadamo se, da će skora budućnost razbistriti pojmove te i našoj omladini pokazati stranu, s koje nas jedine svaka nevolja bije.

Uvjeti borbe i napretka.

Narod, koji je svjesan svojih sila, kojima raspolaže u borbi i poteškoća, koje stoje na putu njegova razvitka i njegovoj borbi, takav narod možemo da nazovemo politički zrelim. A odgojiti narod politički, učiniti ga sposobnim da može i umije shvaćati svoj položaj u kom se nalazi i upoznati ga sredstvima borbe, koju on treba da vodi za svoj opstanak, za svoju slobodu djelovanja i mišljenja, znači drugim riječima upoznati ga njegovom snagom i njegovim pravom, znači upoznati ga svim onim zaprijetkama, koje se suprotstavljaju njegovu napretku i razvitku.

Dandanas ovakovo prosudjivanje od velikog je zamaha i još veće foristi. Ovo od nas zahtjevaju ciljevi, koje smo si postavili, to zahtjeva politički naš položaj, to zahtjeva isti program naše pučke napredne stranke. Ako sve do današnjih dana ne imademo zrelijeg pogleda na naš politički život, tome je jedini krivcem naš politički neodgoj, a najvećim krivcem jesu oni, koji su Dalmaciju kroz dugi niz godina omamljivali fatom morganim daleke budućnosti, zaboravljajući pri tome na svagdanji kruh sadašnjih političkih, kulturnih i socijalnih uspjeha. I uprav su oni na mjesto svega toga priučavali puk na potpunu negaciju, nerad i mrtvilo, a to sve bijaše narod dovelo do ruba propasti.

A posljedice ovog i ovakovog odgoja susrećemo danas, te one poput kakove epidemije haraju u našem puku, koji neizobražen i još k tomu ugnjetavan od kojekakvih klika, pada u mrtvilo i nerad, ne znajući kako da sam sebi pomogne.

Jedino pod klimom našeg skorog neuropejskog i nekulturnog shvaćanja borbe i promatranja političkog i socijalnog položaja našeg puka u Dalmaciji u i preko Velebita, mogli su da izrastu i razvijaju se mistifikacioni eksperimenti raznih koritaških klika i mračnjačkog kle-

rikalizma, koji idu za tim, da jednoj brojnoj stranci sa čisto pučkim naprednim programom i obilježjem navijeste rat do istra, e ili drugim riječima, da spriječi ma bud kakovim sredstvima razvitak pučke svijesti. Ova dva udružena pučka neprijatelja nastoje iz petnih žila da zatomel i obezuspješne glas puka, odnosno glas Dalmacije; oni se već ne žacaju nikakovih sredstava u borbi, koja je jedino njima od koristi. Svrha posvećuje sredstvo: to je njihova deviza. I za to jednima je na jeziku (samo na jeziku!) velika Hrvatska i njena povjest, a drugima isto tako samo na ustima vjera. I kao što cigo bez onog ciganskog hvalisanja ne bi mogao da na pazaru proda svoga konja, tako oni bez velike Hrvatske i boga ne mogu da pazare pučkom kožom. Pročitajte političku povjest svih naroda i nigdje ne ćete naći da su se bogom predobivale i zastrašivale pristaše, jer politika s Bogom nema ni jedne dodirne tačke. Danas mi vidimo Boga umiješana u tu čisto svjetovnu stvar, a taj je spoj umjetan i on je posljedica klerikalnog shvaćanja. Kao što danas jedan čivutin u Hrvatskoj spaja sebe s kraljevom osobom i proglašuje veleizdajnikom svakog onoga koji dira u njega ili preke njega — kralja, tako su i klerikalci bez ičije dozvole spojili sebe Bogom, a tko u njih dirne, a ima razloga, bezvjer e je, jer dirnuo u nje ili u Boga — oni kažu — svejedno je. Ovakovi su crni elementi primamili su k sebi c. k. pravaše i ovi na svoj način zaludjuju neuki puk.

Na žalost, takva sredstva, koja graniče skrajnjim nemoralom i zločinom, pokazala su se političkoj borbi vrlo uspješnim, jer djeluju psihološki na svako pojedino člana puka, dočim njihov konačni rezultat nije ništa drugo, već prosta opsjena i uništenje sila, koje su nužno potrebne za pošteni narodnu borbu. Stare klike, koje se za puk nisu ništa brinule i klerikalci, koji su taj puk gnječili, sužujući njegov duševni horizont, kao dva snažna elementa u borbi, koja ide za tim da se ideje sadržane u programu naše stranke suzbiju, vazdaračunaju na pomanjkanje naobrazbe, a osobito političke naobrazbe u nas. Medju ove moramo svakako ubrajati i pravaše, koji jer očutiše za svoj mračni rad tvrdo tlo, uočitiše se sa popovima i fratrima i c. k. vladom. Drukčije oni ni ne mogu da probiju i netom ih ostave klerikalni zasljepljenici, oni će likvidirati.

Ovim strankama dobro su dolazili u borbi i najniži instinkti pomoću kojih uvijek su nastojali da poralizuju svaki pošteni i puku korisni rad — i — mora se priznati — u tom su uspjeli. Da im pako operacija, sa dobrom dozom lukavosti i ignorancije, bude u puku dobro išla, da puk ne bi posumnjao u njihove nečiste prste i krokodilske suze, sataše iz ispucanih fraza velik pokrivač, koji je bio dovoljan da pokrije sve njihove perfidije. Ali kad je probudjen puk razderao taj pokrivač, pod kojim su bezbrižno spavale tolike prevare i luncutarije, ukazalo se na njihova golotinja, koja se morala dočekati Hristovim bičem i Abu-Kazenovom satiom. I premda je na nje palo obiljno svjetla, osjećali su za neko vrijeme ipak strašnu zimu jedovitu studen, pa su da ne poginu od ledi kao psi, odmah satakali nove pokrivače, koje, e da uspješno djeluje okrstiše *nacijonalnim radikalizam i klerikalni shvaćanjem*. Prva skupina sa hrvatskom trobojnom, a druga pod crnom mantijom zalazi u puk, kano dva rastočnika crva u zdravi i još sježi dub, da ga polagano ali postojano otruju, pregrizuju srčiku — onda, da se na jedan zamah silovitog vjetra obori na zemlju i tu sagnije.

Zato i puk treba upoznti u sve tančine s ovin

dvama saveznicima a njegovim neprijateljima i upozoriti ga popularnim pisanjem a i predavanjima, nek se čuva od ovih vukova u ovčijoj kži. Puku treba naglasiti nek se drži svojih prijatelja i nek bira onoga odvjetnikom svojih potištenih ili otetih prava, koji je svojim radom zasvjedočio da je pošteni, da umije braniti i da mu nije na ustima velika Hrvatska ili Bog, a duša od toga prazna i da ne stoji pod ničijim pritiskom. Treba upozoriti puk da se u velikoj većini slučajeva pod frazom vetike Hrvatske krije nečija trbušina ili kesa, pod svetom mantijom paklena laž. Ovo su uvjeti naše borbe. Ta je borba ljuta, al ne smeta, ona je istodobno i slatka i ispunja nas veseljem da ćemo takovom borbom i takovim uvjetima pročistiti mutno ovo obzorje.

—1—

Napredak naše pučke stranke.

Svakim danom naša pučka stranka napreduje. Znamo već kako je uhvatila dobar koren u sjevernoj i u srednjoj Dalmaciji. Spljet i Šbenik uz Sinj i Imotski nose barjak, a da druga mjesta kao Skradin, Knin, Vrljiku, Makarsku i ne spominjemo.

Sad evo veselog glasa, da je zdravo sjeme naše stranke uhvatilo klicu i na tlu dubrovačkome.

Ovih dana bio je tamo prvi narodni zbor, na kom je bio glavom prisutan vođa naše stranke Dr. Smodlaka. On je tamo držao javnu pučku skupštinu u Čepikućama i sakupljenu narodu tumačio program naše stranke. To je i to učinio prije u Slanom, odatle se uputio u Čepikuće, a narod je pun oduševljenja pratio predsjednika naše stranke.

Narodu je bilo sva sila, iz raznih 14 sela općine stonske i Slanoga, a što je još važnije bilo je na toj skupštini kakovih 50 braće Hercegovaca iz kršne Hercegovine. Uz Hrvate bilo je Srba.

Medju tamošnjim zaslužnijim pučanima bili su Mato Drvenica, Rado Marić, Lujo i Milan Milić, Ivo Jelić (napredni Srbin), rod Hrdala, Ivo Matijić, Hercegovac, Petar Andrijašević, Ivo Miljković i mnogi drugi.

Poslije skupštine se je uredila stranka i izabrani su odbori za razna sela, kao Ošlje, Topolo, Podimoč, Smokovljani, Čepikuće, Trnovica, Visočani, Sparagovići, Ponikve, Mravinjica, Trnov i Podgora.

Tako je eto naša stranka zahvatila i južnu Dalmaciju i njezin se nauk širi brzo, puk ga razumi i k sreću uzimlje. I uza sve protivnike i neprijatelje, koji našu stranku napadaju, ona i njezin nauk će se širiti, jer to je nauk puku razumljiv, kao iz srea.

Našim pretplatnicima.

Prošle nedjelje bilo je naše uredništvo zaoakupljeno raznim brigama oko lista, nabavom potrebitih stvari za povećanje i uredjenje štamparije i kojekakvim malim neprilikama u tom poslu, tako, da nije bilo moguće uredništvu, da izdade u prošli četvrtak redovito list.

Pošto ovaj posao oko boljeg uredjenja štamparije nije još svršio te ćemo tome morati još koji dan posvetiti, molimo ovim putem naše

predplatnike, da nam ne zamjere, ako slučajno opet nastane nešto, što bi nam redovito izdavanje lista zapriječilo. Uza sve to mi ćemo nastojati, da se to ne dogodi, nu, ako ipak to bude, nek nas naši prijatelji i predplatnici razumiju.

Da našim prijateljima obećavamo, da ćemo ih nadoknaditi, to mislimo, da ne treba, kad naš list nije žalio ni troška ni truda, pri izdavanju ni do danas, dajući toga više neg je dužan.

List ne izdavamo, da crpimo kakove koristi već da trošimo i vrijeme i novac, samo da se u narod širi zdrava nauka, da se u puk unosi svjetlost, da se oslobodi mraka i sužanjstva raznih silnika.

Kroz koji mjesec dana, nadamo se, stvari će biti posve uredjene, a listu dan veći format. Dajte samo molimo, da nam dosadašnji prijatelji u stanu prijateljima, te nam pomognu u radu bo perom, bilo širenjem lista i onih zdravih načina prave narodne politike, za koja smo svi agrijani.

Još jednom molimo naše prijatelje i predplatnike, da nas razumiju i da nas izvine, kad se slučajno opetovala još koja nepravilnost u izdavanju lista.

Ni gg. dopisnici nek ne zamjere i ne nas ne zaborave.

Uredništvo.

DOPISI.

Marska.

Poslje frankovačkog fratarskog poraza urtimaši su izgubili glavu, te su čak počeli sa napadama na poštene naprednjake, a to se je dogodilo g. Pekiću mladjem sa strane jednog suradnika „Primorske Smrada“ c. k. pristava Dominisa. Pomenuta osoba ali prijateljima i uvredama na mladića, da zaštite njegovu slavno furtimaško ime spomenulo u onom pisu (broj 91.), tvrdeći da ga je poslao g. Pekić. Riječine su takove, da ih ne bi izrekao najgori farab. Istog dana napade njegov brat g. Pekića na stubama u domu, te ga udari šakom. Ovaj gadni nadadaj c. Dominisa i brata mu. najbolje karakteriše furtimaše od „Smrada“.

Jadni furtimaši, oli zar ne vidite vam se kraj približuje.

Naprednemokrat.

RAZNE VIJESTI

Brzjav puno važan. Primili smo našeg prijatelja iz Splita krasam razgovor kuma i kuma Marina. Jedan od najljepših što nam je dosle poslao.

Zbog malena prostora nije mogao ući u ovaj broj, al će ući sigurno u prvi što dodje. Baš je zgodan i aktuelan, kao za Božić.

Prijeki sud u Pragu. Usljed nereda, što ih izazvali njemački studenti svojim ponašanjem, proglašen je u Pragu prijeki sud. Već je i krvnik stigao tamo. Sva česká javnost je zbog toga uznemirena i ogorčena na vladu. Na vladi su, možemo reći, sami Nijemci.

Kako se vidi, ovo se sve ružno mješa, pa bi ono postupanje njemačkih vlada moglo dovesti do ružnih. Jer, videći, što se zbiva u Zlatnom Pragu, što u Brnu, što u Trstu, (gdje je bilo demonstracije i vike take, da novine nesmiju ni pisati o tome), videći što se zgdja u Beču, a što je bilo u Ljubljani, a kako se postupa u Hrvatskoj, a kako je vanjka politika nekak. zaigrala hazardnu kartu, i da usljed toga sve stoji naoprezu i napeto tako rekući, s puškom na ramenu, jedna kojamudrago ludost mogla bi našu monarhiju dovesti u neugodan položaj. —

Kukavna dobića. Pri gradnji nove obale pod kućama Makaliniu ljudi, većinom školjari, kao zakupnici bacaju kamenje i školju u more, da ispune dubinu ispred Drage. Nekoliko brodova tu radi svaki dan.

Ljudi su nam neki iz grada kazivali o kukavnoj zaradi pri tom tškom poslu. Glavni zakupnik, naime, plaća onima, koji bacaju rečeni materijal u more po 47 novčića tonelata ili hiljadu kili. Oni mogu na dan prevesti najviše 12 tonelata, što ukupno čini 5 fiorina i 64 novčića.

Za tu svotu radi 5 ljudi dnevno i još se mora platiti brod, u kojem se kamenje i školja nosi. Kad se odbije ono što stoji brod, ljudima ne ostaje niti fiorin na glavu. Medjutim se brod razbiva i ruši.

Mislimo da bi se morala povećati plaća po tonelatu i da time ne bi propao poduzetnik. Zašto bar ne zaobli pa od 47 novčića plati krunu? Nije neg tri novčića više.

Svijet kukavan radi, jer su godine rdjave, al za to ga netreba u rdjavim godinama uhvatiti za vrat.

Nadamo se u uvidjavnost i dobro srce g. poduzetnika, za koga nam vele, da je dobar čovjek.

D.r Drinković i D.r Frank čupaju se po pasju. Napadaju jedan drugoga i politički i osobno. Mi nemožemo da simpatišemo ni jednom ni drugom, ali nam je drago da je ipak došlo vrijeme, pa da se hrvatska politika otrese jednog političkog smutlivca, koji je promijenio svoju vjeru i porijeklo, da postane tobože veliki i prvi Hrvat, samo da smete pravi narodni rad. Ovaj nevonjavi čivutin bio je do skoro dizan u nebesa kao neki spasitelj našeg naroda.

Iskreno velimo, da nam je milo, što se pravaštvo diglo, da se otrese ovog prokletog zloduha i da ga šibom izgoni iz hrama narodnog. Nu, nek nam se nezamjeri ako opazimo, da je način pisanja D.r Drinkovića tako trivijalan, da čito pokazuje njegov duševni odgoj, njegovu pravu dušu kao u fotografiji.

Sto svega njegova duša nije iz sebe izbacila na poštenje ljudi, kojima poštenja i hrvatstva nemože niko zaniijekati?!

Ipak nam je drago, da su oravaši upoznali napokon ko je Jozua Frank, jer to je pobjeda našeg dugogodišnjeg nastajanja, al bi nam još draže bilo, da gospoda Drinkovići i kumpanija stresu i sa sebe ono, što nemiriše baš najljepše. Nek se otresu svih crnih furtimaša (ovdje i svuda) i one njihove furtimaške politike,

jer — ima još Frankâ i Franku sličnih i u Zagrebu i u Zadru i u Dubrovniku i u Splitu a i u Šibeniku. Nemislamo samo na crnorizce.

I nek diraju u poštenje poštenih ljudi.

I nek se čuvaju ljudi, koji im kao *prijatelji* dolaze. Prave i zdrave stranke izbacuju vas smrad i ganad iz svoje sredine, čim ga upoznaju. Ajme onoj, koja ga prima. —

A nek se ni za čas ne pričini, da je to s Frankom samo puka komedija, zgodna da se pokrije drugo zlo. —

Vojna snaga Srbije i Crne Gore. Još uvijek traje napeto stanje između Austroagarske te Srbij i Crne Gore zbog aneksije Bosne i Hercegovine. Svaki čas, kako stvari stoje, mogao bi planuti rat, a, ako su istinite vijesti već tu i tamo dolazi do okršaja, dapače se je ovih dana pronijela vijest, da Crnogorci sa visokog Lovćena već otvoriše vatru na austrijske utvrde u Kotoru. Lovćen, visoka planina više Kotora, puna je teških topova jakog zrna.

U ovom trenu zanimae naše čitaoce, ako im donesemo, da vojna snaga Srbije i Crne Gore stoji ovako: Srbija ima tri poziva vojske. Prvi poziv ima samo 33 hiljade momaka, a sveukupna snaga Srbije iznosi u ratno doba 160 hiljada momaka pješaka, 8500 konjanika i 495 topova. Vojska je dobro vojnički izvježbana i uredjena.

U Crnoj gori je opća vojna služba, a vojn ka može dignuti ukupno 37000 momaka. Vojska nije baš dobro vojnički obrazovana, ali za to tu manjkavost ispunjava osobiti smisao što ju svi Crnogorci od davnina imaju za vojnički život.

U Srbiji i Crnoj Gori žive Srbi, ljudi našeg jezika i naše krvi. Oni su nam braća, s nama čine jedan narod, samo što se mi kažemo Hrvatima, a oni Srbima.

S toga mi i ne želimo rata, da se bratska krv ne proljeva. Protivni smo da se i uopće ljudi među se kolju, a kamo li da se kolju braća rodjena.

Proizvodnja vina u Austriji. God. 1907. proizvelo se je u Austriji sa površine od 237.807 hektara vinograda ukupno 4.200.343 hektolitara vina.

Po statističkim podacima vidimo, da je površina zemljišta zasadjena vinovom lozom u Tirolu za 55.872 hektara manja, nego površina u istu svrhu namijenjena u Dalmaciji, a ipak se u Tirolu proizvelo 46.575 hektolitara vina više nego u dalmaciji!

U Tirolu proizvelo se je prošle godine na svakom hektaru vinograda 58.97 hektolitara vina, dakle okruglih 59 hektolitara, dočim u Dalmaciji svaki hektar vinograda dao je samo 10.77 ili okruglih 11 hektolitara vina, drugim riječima u Tirolu svaki hektar vinograda rodi 5 puta više nego u Dalmaciji.

Po redu iza Gorice i Gradiške dolazi Kranjska, gdje je na svakom hektaru vinograda rodilo 26.85 hl. vina, za tim dolazi na red Istra sa 18.38 hl., nadalje Štajerska sa 12.20 hl. i Moravska sa 11.82 hektolitara.

Milodar. Na korist istarske družbe sv. Ćirila i Metoda. —

Dar **a** dobila srećka, serija **č r** broj 97. Dar **b** dobila srećka, serija **š t** broj 35. Dar **c** dobila srećka, serija **b p** broj 47. Dar **d** dobila srećka, **c c** broj 79.

ODBOR

Djačke podružnice Družbe sv. Ćirila i Metoda“, Split.

Poruke uredništva

G g, dopisnike molimo, da oprostite, ako nevide svoje dopis tiskane u listu. Razlozi su, što su neke stvari bile već štampane u Slobodi, za neke je već prošlo vrijeme, neki su odveć osobni, a neke neštampavamo za to, što se u neke stvari u opće neprtino niti se kanimo prtiti.

Mnogi, koji žele našeg odgovora, nek se ustrpe, dobiće ga. G. X. — Split: Primili smo razgovor kuma Duje i kuma Maria. Krasam je, a svidjeće se svakome ko ga bude štio i komu je diga šala. Kad bupe list veći mi smo odlučiti drage volje dati vam i agradu, ako Vi to želite. Ako ne, — gratias agimus.

G. X. — pokrajina. Kad bnde list veći, stvar oglasa biće uredjea, a cijene vrlo niske. Sad ovako nije moguće, jer bi veći oglasodnijeli puno prostora, a list je malen.

Iz Makarske nam zadni čas pišu, da će općina biti raspušta. Već su stigli izaslanici sa Z. O.. Uzrok su neurednosti. I „Prirski Smrad“ da prestaje izlaziti.

VELIKO SKLADIŠTE Gotovih odijela

za gospodu

Častim se upozoriti P. N. Općinstvo, da sa pred malo dana dobio veliku količinu fin odijela za gospodu, sasvim ukusno skrojena i od najfinijih vunenih tkanina, koja mu prodavati uz tako nizke cijene da se nejim nikakove utakmice.

Prema tome tko želi imati jedno fino, a uz i jeftino odijelo, neka se meni obrati, te nečim da će svak ostati potpuno zadovolj.

Sa štovanjem
Pio Terzanović.

Javljam svima da se bavim
odgajem svinja engleske pasmine,

koja izvrsno uspijeva i da se u svako doba kod te može dobiti dobre odojčadi iste pasmine cijene veoma povoljne.

MIHOVIL LETICA (LETIZA)

Drniš.